

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO
NR NK-I.4131.9.2019.AHOR
z dnia 11 stycznia 2019 r.

Rada Powiatu Wschowskiego

Działając na art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 995, ze zm.) stwierdzam nieważność Uchwały Nr II/12/2018 Rady Powiatu Wschowskiego z dnia 6 grudnia 2018 r. w sprawie wysokości diet dla radnych i rozliczania kosztów podróży służbowych radnych.

Uzasadnienie

W dniu 6 grudnia 2018 r. Rada Powiatu Wschowskiego podjęła Uchwałę Nr II/12/2018 w sprawie wysokości diet dla radnych i rozliczania kosztów podróży służbowych radnych. Przedmiotowy akt został doręczony organowi nadzoru w dniu 18 grudnia 2018 roku.

Zgodnie z art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym „Wysokość diet przysługujących radnemu nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie półtorakrotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 373 i 730)”. W § 1 badanej uchwały Rada Powiatu ustaliła miesięczne wysokości diet dla radnych określone wskaźnikiem procentowym, liczonym od maksymalnej wysokości diety przysługującej radnemu w powiatach poniżej 60 tys. mieszkańców, o której mowa w § 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu powiatu (Dz. U. z 2000 r. Nr 61 ,poz. 709) w zależności od funkcji jaka sprawuje dany radny. Rada ustaliła więc dietę w formie miesięcznego ryczałtu przysługującemu radnemu.

Podkreślić należy, że dieta może być wypłacona poprzez określenie w uchwale w sprawie diet konkretnej kwoty za udział w posiedzeniu sesji czy też komisji. W tej sytuacji nieobecność będzie skutkowałą brakiem diety w ogóle. Przyjęcie takiego rozwiązania będzie oznaczało ściśle powiązanie pracy radnego jedynie z obowiązkiem pracy w organach organu stanowiącego oraz innych instytucji samorządowych, do których został desygnowany. Innym występującym w praktyce samorządowej sposobem wypłaty diety jest przyjęcie konkretnego ryczałtu za pracę w radzie, jednocześnie z obowiązkowym określeniem potrąceń za każdą nieobecność na posiedzeniach. Wysokość potrąceń, podobnie jak wysokość diety, należy do wyłącznej kompetencji rady.

Zdaniem organu nadzoru ryczałtowe ustalenie diet dla radnych co do zasady jest dopuszczalne, tyle że - jak słusznie zauważa Regionalna Izba Obrachunkowa w Łodzi w uchwale z 2 sierpnia 1999 r., nr XXIII/227/99 - zawsze przy tym powinny być ustalane zasady potrącania diet za przypadki nieobecności radnych na posiedzeniach lub przy innych obowiązkowych dla nich czynnościach. Ustalona w stałej kwocie dieta w formie ryczałtu miesięcznego ma mieć charakter rekompensacyjny i nie może przyjmować charakteru stałego, miesięcznego wynagrodzenia, niezależnego od kosztów związanych z pełnieniem funkcji. Istota diety sprowadza się do wyrównywania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji. W konsekwencji uznać należy, że skoro dieta sprowadza się do

wyrównania wydatków i strat spowodowanych np. pełnieniem funkcji przewodniczącego rady, to osoba pełniąca funkcję przewodniczącego zachowuje prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem tej funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia taką osobą (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. II SA/Op 316/13). Brak zasad ustalenia wysokości diet powoduje, że określony ryczałt miesięczny traci charakter rekompensacyjny, a przyjmuje charakter stałego, miesięcznego wynagrodzenia, niezależnego od udziału radnego w pracach rady.

Ponieważ Rada Powiatu Wschowskiego ustalając dietę w formie miesięcznego ryczałtu nie określiła zasad potrącania diet z tytułu nieobecności radnego oraz radnych pełniących określone funkcje w radzie powiatu na sesjach rady oraz na posiedzeniach komisji rady i ewentualnie w innych pracach, należało stwierdzić nieważność Uchwały Nr II/12/2018 w całości.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, że w § 4 ust. 1 uchwały błędnie wskazano § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2000 r. w sprawie sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych powiatu (Dz. U. z 2000 r. Nr 66, poz. 799 ze zm.), zamiast § 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Zgodnie z § 2 ww. rozporządzenia: Termin i miejsce wykonywania zadania oraz miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej określa przewodniczący rady powiatu w poleceniu wyjazdu służbowego (ust. 1); Czynności, o której mowa w ust. 1, w stosunku do przewodniczącego rady dokonuje wiceprzewodniczący wskazany przez radę (ust. 2). Podstawą do wskazania wiceprzewodniczącego rady jest więc przepis § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2000 r.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Paweł Witt